

15. 7. 2011

Veďte, prosíme, na vědomí, že text článku odpovídá platné právní úpravě ke dni publikace.

Nejvyšší správní soud: na prodej dobíjecích kupónů Oskarta nelze soutěžní právo aplikovat

V březnu 2011 Nejvyšší správní soud (dále jen „NSS“) vyhověl svým rozsudkem[1] kasační stížnosti podané společností Vodafone Czech Republic, a.s. (dále jen „Vodafone“). Svým rozsudkem NSS vrátil k dalšímu projednávání Krajskému soudu v Brně již několik let trvající kauzu týkající se údajného porušení soutěžního práva určováním cen dobíjecích kupónů. NSS dospěl k závěru, že poskytování telekomunikačních služeb, včetně distribuce dobíjecích kupónů, o nichž bylo vedeno správní řízení před Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „ÚOHS“),[2] lze považovat za poskytování služeb obecného hospodářského významu, na něž nelze soutěžní právo aplikovat.

NSS ve svém rozsudku předně zpochybnil správnost vymezení relevantního trhu, kterého se šetření jednání společnosti Vodafone týkalo. Podle NSS byl v daném případě klíčový maloobchodní trh, na kterém koneční spotřebitelé nakupují dobíjecí kupóny; koneční spotřebitelé tak činí pouze za účelem využití služeb poskytovaných společností Vodafone. Nebylo přitom nezbytné zabývat se trhem dobíjecích kupónů pro předplacenou službu Oskarta, jak učinil ve svých rozhodnutích ÚOHS. Zákazníci totiž kupují telekomunikační služby, přičemž mají možnost si tyto služby pořídit dvěma způsoby: na základě platby předem prostřednictvím předplacených karet nebo na základě následného měsíčního vyúčtování. Z hlediska zákazníka se však jedná o stále stejnou službu. Z tohoto důvodu dospěl NSS k závěru, že **telekomunikační služby placené na základě předplacených karet jsou totožné se službami poskytovanými na základě následně placených programů služeb.**

Za zásadní v daném případě považoval NSS posouzení povahy dobíjecích kupónů, tj. zda lze prodej těchto kupónů považovat za součást poskytování veřejných telekomunikačních služeb či nikoli. **Podle NSS nejsou dobíjecí kupóny samostatnými produkty; produkty, o které se jedná a které si koneční spotřebitelé kupují, jsou totiž veřejně dostupné telekomunikační služby společnosti Vodafone,** přičemž dobíjecí kupóny jsou pouze prostředkem platby za tyto služby. Jak uvedl NSS, cit.: *„Poptávka po dobíjecích kupónech není fakticky poptávkou po dobíjecích kupónech, ale poptávka po službách stěžovatele [tj. společnosti Vodafone], které je možné po dobití pomocí kupónu využívat. ...zákazník nekupuje dobíjecí kupón za jiným účelem, než za účelem volání, resp. využití určitého balíčku služeb svého operátora; stejně tak si přitom může zajistit přístup k této službě např. dobitím přes internet, bankomat apod.“* Distributoři tedy neprodávali vlastní produkt, se kterým by na trhu mohli soutěžit, ale z hlediska ekonomického se jednalo o poskytování služby mobilnímu operátorovi, za což distributorům náležela provize. NSS v této souvislosti poukázal na rozsudek Soudního dvora ve věci *T-Mobile Netherlands*,[3] ze kterého vyplývá, že dobíjecí kupón je

třeba chápat jako předplacený balíček telekomunikačních služeb, přičemž prodejce kupónu nemusí být a obvykle není poskytovatelem telekomunikační služby.

Podle NSS má společnost Vodafone povinnost poskytovat telekomunikační služby svým zákazníkům za zveřejněné ceny. Tato její povinnost vyplývá ze zákona o telekomunikacích[4] a Pověření.[5] Společnost Vodafone je totiž povinna nabízet všem svým zákazníkům předmětné služby za transparentních a nediskriminačních podmínek a informovat zákazníky o přesné ceně nabízených služeb.

Dále se NSS ve svém rozsudku zabýval otázkou, zda lze telekomunikační služby poskytované společností Vodafone, vč. distribuce dobíjecích kupónů, považovat za služby obecného hospodářského významu, na něž by bylo možné aplikovat vynětí z působnosti ZOHS.[6] Toto vynětí z působnosti ZOHS je však aplikovatelné toliko při splnění dvou kumulativních podmínek. Předně se musí jednat o soutěžitele, který poskytuje služby obecného hospodářského významu. Druhou podmínkou je, že úplná aplikace soutěžních pravidel by tomuto soutěžiteli zcela znemožnila činnost, v níž služba obecného hospodářského významu spočívá a jejíž plnění mu bylo uloženo.

NSS dospěl přitom k závěru, že poskytování telekomunikačních služeb společností Vodafone, vč. distribuce dobíjecích kupónů, o nichž bylo vedeno správní řízení ÚOHS, lze považovat za poskytování služeb obecného hospodářského významu. Společnost Vodafone totiž poskytovala na základě zákona o telekomunikacích telekomunikační služby, které jsou službami obecného hospodářského významu. Distribuce předplacených dobíjecích kupónů v plné konkurenci za předem nestanovené a oznámené ceny by pak podle NSS znemožnila poskytování telekomunikačních služeb za podmínek stanovených zákonem o telekomunikacích. Z tohoto důvodu NSS uzavřel, že ZOHS nelze na dohody uzavřené mezi společností Vodafone a jejími distributory, které obsahovaly závazek distributorů dodržovat pevné prodejní ceny dobíjecích kupónů dle ceníku společnosti Vodafone, aplikovat.

Zajímavým se z mého pohledu jeví tento rozsudek v kontextu dalších ÚOHS vydaných rozhodnutí, zejména např. rozhodnutí ÚOHS a předsedy ÚOHS ve věci *ČESKÝ TELECOM*,[7] ve kterých bylo deklarováno porušení ZOHS uzavřením zakázaných cenových dohod tím, že společnost ČESKÝ TELECOM ve svých distributorských smlouvách pro předplacené karty X uváděla maloobchodní ceny, za které byli distributoři povinni tyto karty dále prodávat konečným spotřebitelům. Předplacené karty X jsou přitom obdobou dobíjecích kupónů Oskarta využívaných však pro volání z veřejných telefonních automatů. Dle dostupných informací jsou uvedena rozhodnutí ÚOHS pravomocná, přičemž z internetových stránek ÚOHS nevyplývá, že by byla napadena žalobou. Je tedy otázkou, zda společnost ČESKÝ TELECOM, nyní Telefónica O2 Czech Republic využije tohoto nového právního názoru NSS na danou problematiku k napadení dřívějších rozhodnutí ÚOHS, kterými ji byla mj. uložena pokuta ve výši 6,5 milionů Kč.

Mgr. Lenka Gachová
Seniorní právník

Týn 1049/3
110 00 Praha 1

Tel.: +420 224 895 950
Fax: +420 224 895 980
e-mail: office@havelholasek.cz

-
- [1] Srov. rozsudek NSS č.j. 5 Afs 20/2010-353 ze dne 24. 3. 2011 ve věci Vodafone.
- [2] Srov. rozhodnutí předsedy ÚOHS č.j. R 54/2002 ze dne 10. 5. 2004 ve věci Vodafone, kterým bylo změněno rozhodnutí ÚOHS č.j. S 105/02-1617/02-VOI ze dne 9. .7 2002. ÚOHS, resp. předseda ÚOHS shledali porušení § 3 odst. 1 zákona č. [143/2001](#) Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů (zákon o ochraně hospodářské soutěže), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZOHS“), neboť došlo k uzavření zakázané dohody o cenách, která vedla k narušení hospodářské soutěže na trhu dobíjecích kupónů Oskarta, a to tím, že společnost Vodafone v distributorských smlouvách zavázala distributory k dodržování pevné prodejní ceny kupónů stanovené ceníkem této společnosti.
- [3] Srov. rozsudek Soudního dvora č. C-8/08 ze dne 4. 6. 2009 ve věci T-Mobile Netherlands and others, [2009] ECR I-4529.
- [4] Srov. zákon č. [151/2000](#) Sb., o telekomunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o telekomunikacích“).
- [5] Srov. Pověření pro společnost Český Mobil, a.s. ke zřizování a provozování veřejné mobilní telekomunikační sítě podle normy GSM a k poskytování mobilních telekomunikačních služeb, které přísluší k této síti (dále jen „Pověření“).
- [6] Srov. § 1 odst. 2 ZOHS.
- [7] Srov. rozhodnutí ÚOHS č.j. S 168/02-2274/02-VOI ze dne 18. 10. 2002 ve věci ČESKÝ TELECOM a na něj navazující rozhodnutí předsedy ÚOHS č.j. R 68/2002 ze dne 10. 11. 2003.

© EPRAVO.CZ - Sbírka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [Byznys a paragrafy, díl 37.: Povinná forma jednání ve smlouvách](#)
- [EUDAMED: Jednotná databáze mění pravidla hry na trhu zdravotnických prostředků](#)
- [AML a diskriminace v realitní praxi: chyby, které mohou vyjít draho](#)
- [Nový zákon o veřejných dražbách, aukce a obálkové metody](#)
- [Revize zájezdové směrnice: co přináší, co hrozilo a co to znamená pro praxi](#)
- [Kupní smlouva o převodu nemovitosti bez uvedení výše kupní ceny](#)

- [Druhá „tlačítková novela“: povinné tlačítko pro odstoupení od smlouvy](#)
- [Souhlas s veřejným užíváním pozemku jako překážka nároku na bezdůvodné obohacení – nález Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 2541/25](#)
- [Kupní smlouva bez přesného určení kupní ceny](#)
- [Nová pravidla ICC pro rozhodčí řízení: Přehled klíčových změn účinných od 1. června 2026](#)
- [Byznys a paragrafy, díl 36.: Doložka o mlčenlivosti](#)